

**ASPECTE TEORETICE ȘI PRACTICE
PRIVIND FORMELE DE GESTIUNE
A BUNURILOR PROPRIETATE PUBLICĂ
AFERENTE FURNIZĂRII/ PRESTĂRII
SERVICIULUI PUBLIC DE ALIMENTARE
CU APĂ ȘI DE CANALIZARE**

**THEORETICAL AND PRACTICAL
ASPECTS REGARDING THE FORMS OF
MANAGEMENT OF PUBLIC PROPERTY
GOODS RELATED TO THE PROVISION
OF THE PUBLIC WATER SUPPLY AND
SEWERAGE SERVICE**

Liliana BELECCIU,

doctor în drept, conferențiar universitar

Liliana BELECCIU,

PhD, associate professor

În această lucrare, vom analiza câteva aspecte legate de reglementările legale ale bunurilor din domeniul public din Republica Moldova și modul de percepere și aplicare în practică a acestor reglementări.

Cuvinte-cheie: proprietate publică, bunurile domeniului public, servicii publice, sisteme publice de alimentare cu apă și de canalizare.

In this paper, we will analyze some aspects related to legal regulations of goods of public domain from Republic of Moldova and the way of perceiving and application in practice of these regulations.

Keywords: public property, goods of public domain, public services, public systems of water supply and sewerage

Introducere. Aș fi crezut că, de principiu, regimul juridic al bunurilor domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale este reglementat expres în legislația în vigoare și totul este clar. Se pare însă că nu este chiar așa, în special, interpretarea și aplicarea în practică.

Totul a pornit de la o întrebare aparent simplă, care este regimul juridic al bunurilor aferente furnizării/ prestării serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare (sistemele de alimentare cu apă și de canalizare)?

Pentru început, menționăm că serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare se furnizează/ prestează prin intermediul sistemelor publice de alimentare cu apă și de canalizare, care fac parte integrantă din infrastructura tehnico-edilitară a localităților. Sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare cuprind ansambluri de construcții, instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice care asigură realizarea serviciului public.

Aceste bunuri sunt proprietatea unităților

Introduction. I would have thought that, in principle, the legal status of the public and private domain assets of the administrative and territorial units is expressly regulated in the legislation in force and everything is clear. However, this does not seem to be the case, especially in interpretation and application.

It all started with a seemingly simple question, what is the legal status of the goods related to the provision of the public water supply and sewerage service (water supply and sewerage systems)?

For the beginning, we mention that the public water supply and sewerage service is provided through the public water supply and sewerage systems forming an integral part of the technical and municipal infrastructure of the localities. Public water supply and sewerage systems include construction complexes, technological installations, functional equipment and specific facilities that ensure the implementation of the public service.

administrativ-teritoriale, făcând parte din „*domeniul administrativ*”, după cum îl numea profesorul Erast Diti Tarangul, și care este împărțit în două categorii – domeniul public și domeniul privat.

Potrivit art.75 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, „*din domeniul public al unității administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sunt de uz sau de interes public local. Interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public sau la orice activitate care satisface necesitățile colectivității, fără a presupune accesul nemijlocit al acesteia la utilizarea bunului conform destinației*”.

În spiritul normei menționate mai sus, dezvoltată în tezele doctrinei [9] interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public. Prin urmare, sistemele prin care sunt furnizate/prestate serviciile publice locale, care folosesc tuturor cetățenilor localității, aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale. Întru confirmarea celor spuse, art. 4 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24.10.2002 prevede următoarele: „*Sistemele publice de gospodărie comunală, inclusiv terenurile aferente, fiind de folosință, interes sau utilitate publică, aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public al unităților administrativ-teritoriale*”. Aceleași prevederi le regăsim și în Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, nr. 303 din 13.12.2013, prin care se constată apartenența sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare la domeniul public al unităților administrativ-teritoriale. Anume afectarea sistemelor publice de alimentare cu apă și de canalizare ale serviciului public respectiv, și calitatea acestora de a satisface un interes general, justifică apartenența acestora la domeniul public al unității administrativ-teritoriale.

Odată stabilită calificarea acestor bunuri, trebuie să arătăm că bunurile din domeniul public sunt supuse unui regim juridic deosebit față de cel de drept comun, și anume ele sunt *inalienabile, imprescriptibile și insesizabile*, după cum este statuat în art. 75 alin.(3) din Legea nr.436 din 28.12.2006.

Cu referință la regimul juridic al bunurilor

These goods are the property of the administrative and territorial units, being part of “the administrative domain”, as Professor Erast Diti Tarangul called it, and which is divided into two categories - the public domain and the private domain.

According to the Art.75 (1) of the Law no. 436 of 28.12.2006 on local public administration, “*the public domain of the administrative and territorial unit includes the goods determined by law, as well as the goods which, by their nature, are of public interest or use. The public interest implies the involvement of the good in a public service or in any activity that satisfies the needs of the community, without presupposing its direct access to the use of the good according to the destination*”.

In the spirit of the above mentioned norm, developed in the theses of the doctrine (9), the public interest implies the involvement of the good in a public service. Therefore, the systems through which the local public services are provided, which use all the citizens of the locality, belong to the public domain of the administrative-territorial unit. In order to confirm what was said, the Art. 4 (2) of the Law on public communal services no. 1402 of 24.10.2002 provides the following: “*The public communal household systems, including the related lands, being for use, of interest or public utility, shall belong, by their nature or according to the law, to the public domain of the administrative-territorial units*”. We find the same provisions in the Law on the public water supply and sewerage service, no. 303 of 13.12.2013, by which, the belonging of the water supply and sewerage systems to the public domain of the administrative-territorial units is established. Namely, the involvement of the public water supply and sewerage systems in the respective public service, and their quality to satisfy a general interest, justifies their belonging to the public domain of the administrative-territorial unit.

Once the qualification of these goods has been established, we have to show that the goods in the public domain are subject to a different legal status compared to the common law, namely they are *inalienable, imprescriptible and imperceptible*, as stated in the Art.75 (3) of the Law no.436

domeniului public, profesorul Erast Diti Tarangul sublinia că „inalienabilitatea și imprescriptibilitatea domeniului public este consecința directă a faptului că domeniul public a fost afectat unui interes general. Pentru ca bunurile mobile și imobile afectate unui interes general să fie păstrate scopului pentru care au fost afectate, ele au fost declarate inalienabile și imprescriptibile” [7, p. 363].

În acest context, art. 10 din Legea privind administrarea și deținatizarea proprietății publice nr. 121 din 04.05.2007 prevede expres că „*Bunurile domeniului public sunt inalienabile, ineseizabile și imprescriptibile, în particular: nu pot fi înstrăinate, nici prin privatizare sau depunere în capitalul social al unei persoane juridice; nu se pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale; nu pot fi supuse urmării silite, nici chiar în cazul insolvenței persoanei juridice care le gestionează; dreptul de proprietate asupra lor nu se stinge prin neuz; nu pot fi dobândite de persoane fizice sau juridice prin uzucapiune...*”.

Rezultate obținute și discuții. Domeniul public constituie acea parte a patrimoniului unităților administrativ-teritoriale care asigură bunăstarea populației și continuitatea dezvoltării ascendente a societății. Prin urmare, Statul trebuie să stabilească cu claritate care sunt bunurile domeniului public, regimul juridic al acestora, modalitățile și instrumentele de gestiune corespunzătoare, în așa fel încât aceste bunuri să servească în mod echitabil tuturor membrilor societății.

Administrarea și concesiunea bunurilor domeniului public al unităților administrativ-teritoriale

În temeiul competențelor legale cu care sunt investite prin art. 14 alin. 2 lit. b) din Legea nr. 436 din 28.12.2006, consiliul local „*administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului)*”.

Administrarea directă a bunurilor domeniului public de către consiliile locale se întâlnește în practică destul de rar. De cele mai multe ori, exercitarea dreptului de proprietate publică se realizează prin încredințarea acestora în adminis-

of 28.12.2006.

With reference to the legal status of public domain goods, Professor Erast Diti Tarangul pointed out that “the inalienability and imprescriptibility of the public domain are the direct consequences of the fact that the public domain has been affected by a general interest. Movable and immovable property affected by a general interest, in order to be used for the intended purpose, they have been declared inalienable and imprescriptible” (7, p. 363).

In this context, the Art.10 of the Law on the administration and denationalization of public property no. 121 of 04.05.2007, expressly provides that “*The goods of the public domain are inalienable, imperceptible and imprescriptible, in particular: they cannot be alienated, neither by privatization or deposit in the share capital of a legal person; they cannot be the subject of a pledge or other security; they cannot be subject to enforcement, even in the case of the insolvency of the legal person that manages them; the right of ownership over them is not extinguished by disuse; they cannot be acquired by natural or legal persons through usufruct ...*”.

Results and discussion. The public domain is that part of the patrimony of the administrative-territorial units that ensures the well-being of the population and the continuity of the ascending development of the society. Therefore, the State shall clearly establish the goods of the public domain, their legal status, the appropriate methods and management tools, so that these goods serve fairly all members of society.

Administration and concession of goods in the public domain of the administrative-territorial units

Based on the legal competencies with which they are invested by Art. 14 (2) letter b) of the Law no. 436 of 28.12.2006, the local council “*manages the goods of the public and private domain of the village (commune), the city (municipality)*”.

The direct administration of public domain goods by local councils is in practice quite rare. In most cases, the exercise of the right of public property is achieved by entrusting them to the administration of subjects of law, such as public

trarea unor subiecte de drept, cum ar fi instituțiile publice și întreprinderile municipale.

Temeiul juridic îl constituie prevederile art. 77 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28.12.2006: „*Bunurile domeniului public al unității administrativ-teritoriale pot fi date în administrare întreprinderilor municipale și instituțiilor publice (...)*”.

Întreprinderile municipale și instituțiile publice sunt persoane juridice înființate prin acte administrative de către autoritățile publice locale, în scopul realizării unor servicii publice, și se află în raporturi juridice de subordonare față de autoritățile care le-au înființat [8, p. 88]. Dreptul de administrare asupra bunurilor publice se constituie prin decizie a consiliului local, putând fi revocat prin act simetric celui de constituire. Astfel, dreptul de administrare conferă întreprinderilor municipale și instituțiilor publice posibilitatea utilizării bunurilor domeniului public în scopul îndeplinirii obiectului său de activitate, de regulă pentru uz public sau interes public.

Remarcăm că în legislația în vigoare nu există o viziune clară și un concept unic cu privire la „*dreptul de administrare*” instituit asupra bunurilor proprietate publică. În sensul dreptului de administrare, termenul „administrare” este folosit cu precădere pentru autoritățile publice, instituțiile publice, pe când, în cazul întreprinderilor municipale este folosită sintagma „gestiune economică”.

Subliniem că gestiunea economică are același conținut juridic al dreptului de administrare, potrivit căruia întreprinderile municipale/instituțiile publice dețin aceste bunuri, le folosesc în scopul realizării obiectului său de activitate, se îngrijesc de ele cu diligența unui bun proprietar, în condițiile stabilite în actul administrativ de fondare/ transmitere.

În același mod, întreprinderile municipale al căror obiect de activitate îl constituie furnizarea/ prestarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare administrează bunurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, în temeiul actului de fondare/ reorganizare și transmitere în gestiune. Acestea s-au constituit în urma procesului de descentralizare a serviciilor comunale, prin reorganizarea fostelor unități de

institutions and municipal enterprises.

The legal basis is the Art. 77 (2) of the Law no. 436 of 28.12.2006: “*The goods of the public domain of the administrative-territorial unit can be given in administration to the municipal enterprises and public institutions (...)*”.

Municipal enterprises and public institutions are legal persons established by administrative acts by local public authorities, in order to perform public services, and are in legal relations of subordination to the authorities that established them (8, p. 88). The right of administration over the public goods is constituted by decision of the local council, which can be revoked by an act symmetrical to that of incorporation. Thus, the right of administration gives municipal enterprises and public institutions the possibility to use the goods of the public domain in order to achieve its activity objective, usually for public use or public interest.

We note that in the legislation in force there is no clear vision and a unique concept regarding “*Right of administration*” established on public property. In the sense of the right of administration, the term “administration” is used mainly for public authorities, public institutions, while, in the case of municipal enterprises, the phrase “economic management” is used.

We emphasize that economic management has the same legal content of the right of administration, according to which municipal enterprises / public institutions own these goods, use them in order to achieve its activity objective, take care of them with the diligence of a good owner, under the conditions set out in administrative act of incorporation / transfer.

In the same way, the municipal enterprises whose object of activity is the provision of the public water supply and sewerage service manage the public property of the administrative-territorial units, based on the act of incorporation / reorganization and transfer to management. These were established following the process of decentralization of communal services, by reorganizing the former communal household units. In accordance with the Government Decision no. 530 of June 5, 2000, the infrastructure of the wa-

gospodărie comunală. În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 530 din 5 iunie 2000, infrastructura serviciului de alimentare cu apă și canalizare a fost transmisă din proprietatea statului în proprietatea unităților administrativ-teritoriale. Autoritățile publice locale, care au competența exclusivă privind înființarea, organizarea și gestiunea serviciilor publice de interes local, au fondat întreprinderi municipale în majoritatea localităților urbane, cărora le-au transmis dreptul de furnizare/ prestarea a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, precum și dreptul de administrare și exploatare a sistemelor și infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora.

După un deceniu de la reforma descentralizării serviciilor publice de gospodărie comunală, Ministerul Mediului adoptă o nouă politică de dezvoltare, menită să redreseze situația sectorului de alimentare cu apă și de canalizare, care a suferit transformări în ultimele decenii, uneori cu impact negativ asupra calității vieții și sănătății utilizatorilor.

Politica adoptată de Republica Moldova [10], în acest sens, constă în regionalizarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, care sunt fragmentate și dispersate în prezent. Se urmărește concentrarea gestiunii serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare la nivelul a circa 3-5 operatori puternici, înființați și dezvoltați prin preluarea activității operatorilor existenți în prezent în cadrul unui Operator Regional.

În ultimii ani, autoritățile publice locale au înființat operatori regionali, prin reorganizarea întreprinderilor municipale în societăți pe acțiuni cu capital social al unităților administrativ-teritoriale. Ulterior, au delegat gestiunea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare din aria unităților administrativ-teritoriale către acest operator, reușind să asigure operarea serviciilor la nivel regional.

Societățile pe acțiuni, succesoare în drepturi și obligații ale întreprinderilor municipale, dețin și folosesc bunurile aferente furnizării/ prestării serviciului public în limitele dreptului de administrare.

Aceeași prevedere legală amintită mai sus, unde, potrivit art. 77 alin. (2) din Legea privind

ter supply and sewerage service was transferred from the state property to the property of the administrative-territorial units. Local public authorities, which have exclusive competence over the establishment, organization and management of public services of local interest, have set up municipal enterprises in most urban localities, to which they have transferred the right to provide public water supply and sewerage services, as well as the right to administer and operate the systems and the technical and municipal infrastructure related to them.

A decade after the reform of the decentralization of public communal services, the Ministry of Environment adopts a new development policy, aimed at improving the condition of the water supply and sewerage sector, which has undergone changes in recent decades, sometimes with a negative impact on quality of life and user health.

Policy adopted by the Republic of Moldova (10), in this sense, consists in the regionalization of public water supply and sewerage services, which are currently fragmented and dispersed. The aim is to concentrate the management of water supply and sewerage services at the level of about 3-5 strong operators, established and developed for taking over the activity of the existing operators within a Regional Operator.

In recent years, local public authorities have set up regional operators, by reorganizing municipal enterprises into joint stock companies with share capital of administrative-territorial units. Subsequently, they delegated the management of the water supply and sewerage service in the area of the administrative-territorial units to this operator, managing to ensure the operation of the services at regional level.

Do the joint stock companies, successors of rights and obligations of the municipal enterprises, own and use the goods related to the provision of the public service within the limits of the administration right?

The same legal provision mentioned above, where, according to the Art. 77 (2) of the Law on local public administration: “The goods of the public domain of the administrative-territorial unit may be given in administration to municipal

administrația publică locală: „Bunurile domeniului public al unității administrativ-teritoriale pot fi date în administrare întreprinderilor municipale și instituțiilor publice, concesionate, date în arendă ori în locațiune, după caz, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii”.

Observăm că sunt reglementate 4 modalități pentru utilizarea bunurilor domeniului public – administrarea, concesiunea, arenda, locațiunea; dintre care doar două pot fi folosite în cazul sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare: administrarea și concesiunea. Deoarece legiuitorul a enumerat expres și limitativ persoanele juridice care dețin aceste bunuri în limitele dreptului de administrare – instituții publice și întreprinderi municipale, atunci societățile comerciale le pot primi doar în concesiune.

În cazul reorganizării întreprinderilor municipale în societăți pe acțiuni, dreptul de administrare trece în dreptul de concesiune asupra bunurilor domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, aferente furnizării/ prestării serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, fără a fi necesară organizarea licitației publice. Este o consecință a reorganizării persoanei juridice, statuată în art.70 alin. (5) din Codul civil, potrivit căreia „(...), drepturile și obligațiile persoanei juridice reorganizate trec la noua persoană juridică (...)”.

În aceeași ordine de idei, menționăm că obiectul contractului de delegare a gestiunii serviciului îl constituie dreptul exclusiv de a furniza/presta serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare în cadrul ariei de competență teritorială a autorității delegante, precum și dreptul exclusiv de a exploata, întreține și administra bunurile delegate, precum și investițiile privind reabilitarea bunurilor existente și cu extinderea ariei delegării. Prin urmare, odată cu transmiterea dreptului de furnizare/ prestare a serviciului, se transmit și bunurile aferente realizării serviciului. Și prin excepție, conform art. 13 alin. (12) din Legea nr. 303 din 13.12.2013, contractul de delegare a gestiunii se atribuie în mod direct, fără licitație publică, societăților cu capital majoritar public.

Întru evitarea unor situații conflictuale, care pot apărea în procesul de reorganizare, pre-

enterprises and public institutions, leased, in tenancy or rented, as the case may be, based on the decision of the local or district council, according to the law”.

We notice that 4 ways are regulated for the use of public domain goods - administration, concession, lease, tenancy; of which only two can be used for water supply and sewerage systems: administration and concession. Because the legislator has expressly and exhaustively listed the legal entities that hold these goods within the limits of the right of administration - public institutions and municipal enterprises, then companies can only receive them in concession.

In case of reorganization of municipal enterprises into joint stock companies, the right of administration passes to the right of concession on the public domain goods of the administrative-territorial units, related to the provision of public water supply and sewerage service, without the need to organize an open tender. It is a consequence of the reorganization of the legal entity, established in the Art.70 (5) of the Civil Code, according to which “(...), the rights and obligations of the reorganized legal person pass to the new legal person (...)”.

In the same vein, we mention that the object of the service management delegation agreement is the exclusive right to provide public water supply and sewerage services within the territorial area of competence of the delegating authority, as well as the exclusive right to operate, maintain and manage delegated goods, as well as investments in the rehabilitation of existing goods and with the extension of the area of delegation. Therefore, along with the transfer of the right to provide the service, the goods related to the performance of the service are also transferred. And by exception, according to the Art.13 (12) of the Law no. 303 of 13.12.2013, the management delegation agreement is assigned directly, without open tender, to companies with majority public capital.

In order to avoid conflicting situations, which may arise in the reorganization process, as well as subsequently, related to the legality of the concession of public domain goods, we propose (de lege ferenda), amending the Law on Conces-

cum și ulterior, legate de legalitatea concesiunii bunurilor domeniului public, propunem *de lege ferenda*, modificarea Legii cu privire la concesiuni, prin instituirea unui art. – 12:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 12, bunurile proprietate publică pot fi concesionate prin atribuire directă societăților comerciale cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale sau de stat, care au fost înființate prin reorganizarea întreprinderilor municipale și de stat și care au ca obiect de activitate gestionarea, întreținerea, repararea și dezvoltarea respectivelor bunuri.

(2) Concesionarea prevăzută la alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului sau decizie a consiliilor locale, după caz.

(3) În cazul unui contract de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, concesiunea bunurilor aferente acestui serviciu se face în cadrul și potrivit procedurii aplicate pentru atribuirea contractului în cauză. În acest caz, autoritatea contractantă încheie un singur contract guvernat de prevederile Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare”.

În **concluzie**, putem spune că domeniul public constituie acea parte a patrimoniului unităților administrativ-teritoriale care asigură bunăstarea populației și continuitatea dezvoltării ascendente a societății. Prin urmare, Statul trebuie să stabilească cu claritate care sunt bunurile domeniului public, regimul juridic al acestora, modalitățile și instrumentele de gestiune corespunzătoare, în așa fel încât aceste bunuri să servească în mod echitabil tuturor membrilor societății.

La fel de importante pentru dezvoltarea societății sunt și bunurile domeniului privat ale Statului sau unităților administrativ-teritoriale, doar că față de acestea se aplică un alt regim juridic, iar, dat fiind faptul că acestea nu sunt scoase din circuitul civil, ele pot fi gestionate, și chiar înstrăinate, prin contracte civile.

sions, by establishing an Art. 12:

“(1) By exception from the provisions of Art. 12, public property may be conceded by direct assignment to companies with full share capital of administrative-territorial or state units, which were established through the reorganization of municipal and state enterprises and whose object of activity is management, maintenance, repair and development of those goods.

(2) The concession provided in paragraph (1) shall be approved by a decision of the Government or a decision of the local councils, as the case may be.

(3) In the case of an agreement for the delegation of the management of the public water supply and sewerage service, the concession of the goods related to this service shall be made within and according to the procedure applied for the assignment of the agreement in question. In this case, the contracting authority concludes a single agreement governed by the provisions of the Law no. 303 of 13.12.2013 on public service of water supply and sewerage”.

In **conclusion**, we can say that the public domain is that part of the patrimony of the administrative-territorial units that ensures the well-being of the population and the continuity of the ascending development of the society. Therefore, the State shall clearly establish the goods of the public domain, their legal status, the appropriate methods and management tools, so that these goods serve fairly all members of society.

Equally important for the development of society are the goods of the private domain of the State or the administrative-territorial units, only that a different legal regime applies to them and, given the fact that they are not removed from the civil circuit, they can be managed, and even alienated, by civil contracts.

Referințe bibliografice*Bibliographical references*

1. Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24.10.2002 // publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 14-17 din 07.02.2003.
2. Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28.12.2006 // publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 32-35 din 09.03.2007.
3. Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 // publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 60-65 din 14.09.2014.
4. Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 04.05.2007 // publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 90-93 din 29.06.2007.
5. Legea cu privire la concesiuni nr. 534-XIII din 13.07.95 // publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 67/752 din 30.11.1995.
6. Hotărârea Guvernului nr. 530 din 5 iunie 2000 cu privire la restructurarea gospodăriei de alimentare cu apă și canalizare // publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 65-67 din 08.06.2000.
7. E.D. Tarangul, *Tratat de Drept administrativ român*, Cernăuți, Tipografia Glasul Bucovinei, 1944.
8. Emil Balan, *Introducere în studiul domeniului public*, Editura All Beck, București, 2004.
9. Orlov Maria, Belecciu Liliana, Unele aspecte privind regimul juridic al bunurilor domeniului public în legislația și în practica din Republicii Moldova // *Certain aspects on legal regime of the public domain's property in the legislation and practice of Republic of Moldova*, Materialele conferinței "History, culture, citizenship in the European Union", 8-9 mai 2015, Pitești, România.
10. Belecciu Liliana, Belecciu Ștefan, *Politiques publiques pour le développement des services d'approvisionnement en eau et d'assainissement en termes de l'autonomie locale en République de Moldova*, Materialele conferinței anuale a Institutului de Științe Administrative din R. Moldova, 6 octombrie 2015.

Despre autor:

Liliana BELECCIU,
doctor în drept, conferențiar universitar,
Catedra „Drept privat”,
Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova,
e-mail: lilianabelecciu@yahoo.com

About author:

Liliana BELECCIU,
PhD, associate professor,
Chair of Private Law,
Academy “Ștefan cel Mare”
of the MIA of the Republic of Moldova
e-mail: lilianabelecciu@yahoo.com